

משום שכתוב כי השחית כל
בשר את דרכו, כמו שנאמר. כמו
זה, (ויקרא יח) ותטמא הארץ
ואפקד עונה עליה. אלא בני
אדם חטאו. ואם תאמר, הארץ
במה? אלא עקר הארץ הם בני
האדם, והם משחיתים את הארץ
והיא נשחתת, והכתוב מוכיח,
שכתוב וירא אלהים את הארץ
והנה נשחתה כי השחית כל בשר
את דרכו על הארץ.

בא ראה, כל חטאי האדם כלם,
השחתתם תלויה בתשובה.
והחטא של שופך זרע על הארץ
ומשחית דרכו ומוציא זרע על
הארץ - משחית אותו ומשחית
את הארץ, ועליו כתוב (ירמיה ב)
נכתם עונף לפני, וכתוב בו (תהלים
ח) כי לא אל חפץ רשע אפה לא
יגרף רע. פרט לתשובה גדולה.
וכתוב (בראשית לח) ויהי ער בכור
יהודה רע בעיני יי וימיתו יי והא
והרי נתבאר.

אמר לו, למה דן הקדוש ברוך
הוא את העולם במים ולא באש
ולא בדבר אחר? אמר לו, סוד
הוא, שהרי הם השחיתו דרכם
בשביל שמים עליונים ומים
תחתונים לא התחברו זכר ונקבה
כראוי. [ומי הם המים העליונים? בינה. ומים
תחתונים - מלכות. ה"א עליונה ה"א תחתונה.
וכאשר הם משחיתים, נסתלק יי, שהוא זכר,
ונשאר ה"א בה"א ומים במים]. מה הם
השחיתו דרכם, כמו זה מים
זכריים ונקביים. ועל זה נדונו
במים, במה שהם חטאו. והמים
היו רותחים ופושטים מהם את
העור, כמו שהשחיתו דרכם
במים רותחים. דין פנגד דין. זהו
שכתוב נבקעו כל מעינות תהום
רבה. הרי מים תחתונים. וארבת
השמים נפתחו - זה מים
עליונים. מים עליונים
ותחתונים.

דכתיב כי השחית כל בשר את דרכו כמה
דאמר. פגוונא דא (ויקרא יח) ותטמא הארץ
ואפקוד עונה עליה. אלא בני נשא חטאן ואי
תימא ארעא במה, אלא עקרא דארעא בני
נשא אנון. ואנון מחבלין ארעא והיא
אתחבלת. וקרא אוכח דכתיב וירא אלהים
את הארץ והנה נשחתה כי השחית כל בשר
את דרכו על הארץ.

תא חזי, כל חטאי דבר נש פלהו חבלותא
דיליה תליין בתשובה. וחטאה דאושיד
זרעא על ארעא ומחבלא ארחיה ואפיק זרעא
על ארעא, מחבל ליה ומחבל ארעא. ועליה
כתיב, (ירמיה ב) נכתם עונף לפני. וכתיב ביה
(תהלים ה) פי לא אל חפץ רשע אפה לא יגורף
רע. בר בתשובה סגי. וכתיב, (בראשית לח)
וער בכור יהודה רע בעיני יי וימיתו יי והא
אתמר.

אמר ליה אמאי דאין קדשא בריך הוא
עלמא במיא ולא באשא ולא במלה
אחרא. אמר ליה רזא הוא דהא אנון חבילו
ארחייהו בגין דמיין עלאין ומיין תתאין לא
אתחברו דכר ונוקבא כדקא יאות. (ומאן אליון מיין
עלאין בינה. ומיין תתאין מלכות. ה"א עלאה ה"א תתאה. וכד אנון מחבלין,
אסתלק יי והוא דכר, ואשתאר ה"א בה"א ומיין במיין). מאן אנון
דחבילו ארחייהו, פגוונא דא מיין דכורין
ונוקבין. ועל דא אתדנו במיא במה דאנון
חבו. ומיין הוו רתיחן ופשטו משכא מנייהו
כמה דחבילו ארחייהו במיין רתיחן. דינא
לקבל דינא. הדא הוא דכתיב נבקעו כל
מעיינות תהום רבה, הא מיין תתאין.
וארובות השמים נפתחו דא מיין עלאין. מיין
עלאין ותתאין.